

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. februar 2019
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: André Dybdal Pape
Sagsnr.: 2019-0032/05-0057
Dok.: 974677

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 173 (Alm. del), som Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg har stillet til justitsministeren den 10. januar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Lene Steen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 173 (Alm. del) fra Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg:

”Vil ministeren, som opfølgning på SAU svar på alm. del - spørgsmål 573 (folketingsåret 2017-18) bekræfte, at f.eks. momsunddragelse og sort arbejde ikke kan spores, så længe der benyttes en international betalingstjeneste?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), som Rigsadvokaten kan henholde sig til:

”Som det bl.a. fremgår af Skatteministeriets besvarelse af 13. december 2018 af spørgsmål nr. 573 (Alm. del) fra Skatteudvalget, er udbydere af betalingstjenester, herunder filialer, der er etableret i Danmark, omfattet af den danske hvidvasklov.

Hvidvaskloven, der gennemfører EU's 4. hvidvaskdirektiv, forpligter bl.a. de omfattede virksomheder mv. til at have kundekendingsprocedurer, til at undersøge om usædvanlige aktiviteter er mistænkelige og til at underrette den danske finansielle efterretningsenhed (FIU) om mistænkelige aktiviteter.

I Danmark er Hvidvasksekretariatet i SØIK den danske FIU, som har til opgave at modtage, analysere og videreformidle underretninger om mulig hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Udbydere af betalingstjenester, der ikke er etableret i Danmark, men i et andet EU-land eller et EØS-land, er i det pågældende land underlagt tilsvarende krav og pligter i regler, som gennemfører hvidvaskdirektivet, herunder pligt til at underrette det pågældende lands FIU om mistænkelige aktiviteter. Det gælder f.eks., hvor en udbyder af en betalingstjeneste er etableret i et andet EU-land eller et EØS-land og alene udbyder tjenester i Danmark via internettet.

Betalingstjenesteudbydere, der ikke er etableret inden for EU og EØS, skal for at udbyde betalingstjenester inden for EU have en tilladelse i et EU- eller EØS-land og skal

i givet fald overholde det pågældende EU- eller EØS-lands regler, der gennemfører hvidvaskdirektivet, herunder pligten til at underrette landets FIU om mistænkelige aktiviteter.

SØIK kan i forlængelse heraf bemærke, at det følger af reglerne i hvidvaskdirektivet, at EU- og EØS-medlemsstaterne skal sikre, at landenes respektive FIU's uopfordret eller efter anmodning udveksler alle oplysninger, som måtte være relevante for de pågældende enheders behandling eller analyse af oplysninger om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

I tilfælde hvor Hvidvasksekretariatet modtager en underretning fra en international betalingstjeneste via en udenlandsk FIU om en mistænkelig transaktion, som er sket gennem betalingstjenesten, kan Hvidvasksekretariatet efter en konkret vurdering videregive oplysningerne til andre myndigheder, f.eks. Skattestyrelsen, PET eller den relevante politikreds med henblik på iværksættelse af eventuel strafferetlig efterforskning.

Det er således muligt, at oplysninger fra udenlandske FIU's om betalinger, der er foretaget via internationale betalingstjenester, vil kunne indgå i myndighedernes videre behandling af sager om f.eks. skatte- eller momssvig.

I tilfælde hvor der er behov for at foretage sporing af penge, der overføres via internationale betalingstjenester, vil SØIK efter omstændighederne kunne tilvejebringe en betalingstjenestes kunde- og kontooplysninger på baggrund af en international retshjælpsanmodning til det pågældende land om at udlevere oplysningerne ved edition.””

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 174 (Alm. del) fra Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.